

De medewerkers o.a. administratie, de uitvaartbegeleider, hoveniers, grafdelvers, van R.-K. Begraafplaats Buitenveldert te Amsterdam hebben de Wet bestemming lichamen van overledenen, doorgenomen en maken de volgende opmerkingen, c.q. aanvullingen:

In de memorie van toelichting:

3.1.1 Alkalische hydrolyse:

We vragen ons af of er voldoende maatschappelijk behoefte aan is. Het effluent bevat geen 'persoonlijke eigenschappen'? Het bevat geen DNA of RNA. Is dat wel bij de 'stof' die achterblijft? We begrijpen niet dat het effluent zomaar weggespoeld kan worden. Hoe kijken nabestaanden hiernaar?

3.1.2 Gezamenlijke bestemming van lichamen en overledenen:

De gezamenlijke bestemming voor kinderen/ moeder en kind is goed te realiseren en de mogelijkheid die er ontstaat in de wet is een welkome aanvulling voor de familie. De gezamenlijke bestemming in een kist voor twee volwassenen lijkt praktisch niet uitvoerbaar. De maten van de kist zullen problemen geven voor het maken van het graf en het gewicht van de kist geeft problemen met het dalen van de kist. En wij vragen ons af of het verteringsproces niet langer zal duren dan 10 jaar door de omvang van de lichamen en het feit dat er twee lichamen bij elkaar liggen. Nu staat er in de wet dat 30 cm tussen de kisten verplicht is vanwege de betere vertering maar dat is bij gezamenlijke bestemming niet meer aan de orde.

3.1.3 Flexibilisering van de termijnen voor bestemming:

Binnen 24 uur begraven is bijna niet mogelijk voor de medewerkers bij de gemeente rondom het aanvragen van het verlof.

Wanneer iemand in het weekend of met feestdagen komt te overlijden kan men pas daarna aangifte doen van overlijden. De mogelijkheid van elke dag begraven geeft werkdruk aan het personeel.

Uitstel voor begraven aanvragen verloopt eigenlijk makkelijk en gaat heel snel. De uitvaartondernemer laat een formulier tekenen door de arts en die wordt meegestuurd bij de aangifte van overlijden.

Het is niet de burgemeester die daadwerkelijk de beslissing neemt, het een formaliteit via de gemeente.

De urn in de kist mee begraven is een mooi idee. Dit moet dan wel goed geregistreerd worden bij de aanvraag voor begraven zodat de begraafplaats weet dat er een urn in de kist aanwezig is en er dus 'twee' personen begraven worden. Dit vanwege de administratie van de begraafplaats. Het moet niet zo zijn dat er 'personen' anoniem begraven gaan worden.

De ervaring leert dat begraven in grondwater, problemen oplevert voor de ontbinding van het lichaam, zelfs als iemand lang begraven ligt.

3.2.6 De termijn van de schouw in relatie tot verzorgende handelingen

Het mogen overgaan tot zorghandelingen, zoals koelen voordat de schouwarts komt, raden wij niet aan. Ook niet als een overlijden 'verwacht' wordt. Er is een kans dat uitvaartondernemers die in verzorgingshuizen afspraken hebben gemaakt er altijd als eerste bij zijn en de handelingen verrichten, ook als de familie heeft gekozen voor en opdracht heeft gegeven aan een andere uitvaartondernemer. In de praktijk treffen wij met sterk gekoeld lichaam aan in een verkeerde houding. Wanneer de verzorging dan al is ingezet, is het verzorgen van de overledene moeilijk voor

Ruimen van graven

De bedoeling is dat het lichaam in 10 jaar zal ontbinden.

Daarom: Geen zware, dikke, eiken kisten, of gelakte en/of geverfde kisten aanbieden. Geen zijden bekleding gebruiken. Geen lichaamsdelen door medewerkers van het ziekenhuis met plastic laten afdekken. Geen lijkenhoes in een gesloten kist, ook geen biologisch afbreekbare. Geen kist vol kleding. De Uitvaartondernemer moet en kan daar een grote rol in spelen.

7.1 Zij die zorgdragen voor bestemming van overledene

Er staat dat goedkeuring van de burgemeester niet meer nodig is als je binnen 24 uur wilt begraven. Waar is dan de controle op de aangifte van overlijden? Misschien leidt dit tot verlaging van regeldruk maar kan je dan zo maar iemand begraven of cremen?

Waarom mag je het lichaam van de overledene verplaatsen, koelen en verzorgen voor de schouw? Elke verandering van een lichaam belemmert de schouw. Wie bepaalt namelijk dat het niet belemmert? Zorgverleners of uitvaartondernemer of de schouwarts?

Nog enkele andere opmerkingen:

Waarom wordt er niet over een beenderen **kelder** gesproken in de Wet?

Binnen de gestelde grafrusttermijn moet je niet willen opgraven, of herbegraven.

Artikel 43 tweede lid in de wet:

Het niet vrijgeven van adresgegevens maakt het risico groter dat de familie niet op de hoogte is dat er nog een graf in de familie is. Daardoor kan er een verkeerde bestemming worden gekozen, zoals b.v. cremen, of er kan een graf opgeheven worden wat achteraf niet de bedoeling was. Zorg voor een manier dat de adresgegevens voor dit doel wel gedeeld mogen worden.

De Wet is zeer toegankelijk geschreven!

**Met veel dank aan de medewerkers van R.-K. Begraafplaats Buitenveldert.
Zij hebben zich ingezet om de wet tot zich te nemen en erop te reageren.**